

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

248. An ex matrimonio nullo oriatur impedimentu[m] publicæ honestatis.
Ex p. 9. tr. 6. Misc. 1. r. 49. aliàs 50. p. 489.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

sufficiens necessitas celebrandi in Ecclesia polluta.
6. Colligitur tertio, publicum in hac re dici, non quod iuridice probari posset, sed quod vel ipsa confessione rei in iudicio, aut evidenti facti in mulierum notitiam deuenit, & est quasi dissimilata Ecclesia, & denigrita eius reverentia, ut communiter docent Doctores. Vide si duo, vel tres, aut pauci homines scirent pollutionem, vel emissionem seminis in loco sacro admissam, adhuc nequequeret reconciliatio, neque esset speciale sacrificij peccatum.

*Sup. contencis in hoc §. in tom. I. tr. 7. legge do-
ctrina Ref. 83. & 84.*

7. Colligitur quartu, pollui Ecclesiam dicto actu publico factu tantum intra corpus Ecclesie, & non facto in terra, nec in cubiculis corpori Ecclesie adhaerentibus, nec in cellulis, seu tribunis, ex quibus Principes, qui domos Ecclesie coniunctas habent, audiunt sacram, nec in Sacristia. Huc vñque Perez.

*Sup. hoc su-
pra in prin-
cipio huius
Ref. & in to-
m. I. tr. 7. Ref.
85. §. 1. & 2.
& legi cam
per totam.*

8. Ex his à fortiori reprobandi venienti Paladatus 4. disp. 18. q. 8. art. 4. n. 20. D. Antoninus 3. p. tit. 1. cap. 20. §. 2. Caiet. verbo. Matrimonium caput. verbo. 6. Nau. c. 16. n. 2. Viuald. de Matri, vbi de debito coniugali n. 62. Armilla verbo debitis. n. 7. Valent. 10. 4. disp. 1. p. 6. generali q. 6. punct. 2. §. 7. Graffis in decisi. cap. 48. n. 2. Toletus lib. 5. c. 8. n. 14. Quos omnes, & alios referunt pro hac parte Sanch. n. 9. & Basilius n. 12. asserentes quod etiam sit mortale peccatum, dictus coniugalis actus exercitus in Ecclesia in casu necessitatis, v.g. quando coniuges diu sunt intra illam inclusi.

9. Sed contrarium dicendum est, nempe non esse mortale in proposito casu talem actum in Ecclesia exerciti. Quia probabilius est, Ecclesiam in casu necessitatis nolle obligare coniuges ad abstinentiam: sic Suarez 3. p. q. 8. 3. art. 3. disp. 8. 1. sed. 4. Henr. lib. 9. de Missa c. 27. n. 5. & l. 11. c. 16. n. 4. Petrus Ledesma de mar. q. 64. art. 7. concl. 1. & in sum. tra. de Eucl. a. cap. 20. diffic. 1. Bartholomaeus de Ledesma, Silvester, Castro Palaus, quos, & alios vñque ad 27. Doctores refert, & sequitur Sanchez loco citato n. 12.

RESOL. CCXLVIII.

An ex matrimonio nullo oriatur impedimentum publice honestatis? Ex part. 9. tr. 6. Ref. 49. alias 50.

§. 1. R espondeo affirmatiue, dummodo non sit ex defectu consensus: quidquid asserant Nauarri, Couarruicias, & Lopez, quorum opinio ante declarationem contraria Sedis Apostolica, probabilis videbatur: hodie tamen minime est vera, vel probabilis, nec tenenda vlo modo; sed contraria, nempe id minime esse correctum, sed adhuc stare, & id est oriri ex matrimonio rato irrito quacunque ex causa, praterquam defectus consensus, hoc impedimentum, ut nuncupat declarauit Pius V. Summus Pontifex in suo Motu proprio, incip. Ad Romanum s. p. anno 1568. vbi quod, cum multi dubitaverint, an Decretum Concilii Tridentini s. p. 24. de matrim. c. 3 intelligatur de sponsalibus de futuro, vel etiam de matrimonio de presenti non consummato, sic ait: *Auctoritate Apostolica tenore presenti declaramus, & definimus, Decretum Concilij, huiusmodi omnino intelligendum esse, & procedere in sponsalibus de futuro ducantur, non autem in matrimonio (sic vt preferitur) contrafacto: sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus, & gradibus, quibus de iure veteri ante predictum Decretum Concilij, introductu erat.* Ita obseruant Nauar. in Manual. Latin. cap. 22. nn. 5. 7. Henrquez lib. 12. de marim. c. 10. n. 2. Gregorius de Valentia 4. part. disp. 10. quest. 5. punct. 3. Vbi de impedimento publice honestatis, & Thomas Sanchez lib. 7. disp. 70. n. 5. vbi addit, sibi non placere tempore, quod adhibet Emmanuel. S. a. verb. Matrim.

n. 12. vbi ait: [Si id matrimonium irrito sit occulatum, aut manifestum sit, fusse irrito, non oriri impedimentum.] & numeris seqq. Sanch. vbi supra, alia declarat, & deducit in proposito utilia apud ipsum videnda.

2. Sed his non obstantibus, nouissime Texeda in Theol. mor. 10. 2. lib. 4. tr. 2. §. 7. contr. 21. m. 2. 4. nititur adhuc sententiam Couarruicias defendere: sic enim ait: [Nihilominus existimo dicendum: ex matrimonio irrito adhuc non oriri impedimentum publice honestatis: quod tamen affirmo sub correctione, & salvo meliori iudicio: Et ratio mea est: quia Pontifex, quod dixit: Sed in eo durare adhuc impedimentum in omnibus illis casibus, &c. nō loquitur de matrimonio valido absoluto. Et potest deduci non conténdendaratio ad hoc affirmandū: quia Pontifex loquitur de matrimonio, secundum quod de illo agitur in iure veteri ante Decretum Trident. ut manifestant illa verba: In omnibus illis casibus, & gradibus, quibus de iure veteri ante dictum Decretum, &c. Ergo, cum in iure veteri solū agatum de sponsalibus irrito circa predictum impedimentum, & non de matrimonio, ut confat ex d. cap. vnico de sponsalib. in 6. li. Summus Pontifex loquitur secundum ius antiquum ergo, cum ibi nihil agatur de matrimonio irrito, sed de matrimonio valido, imo nec de matrimonio, sed tantum de sponsalibus; iuxta Pontificis intentionem dicendum est, solū ex matrimonio valido oriri iustitia publice honestatis impedimentum] Ita ille Verum hanc sententiam Texeda nullatenus sustinendam esse puto; & præter Doctores citatos illam refellit Castrus Palauus tom. 4. disp. 4. punct. 10. n. 5. & Pontius lib. 7. cap. 35. num. 3.

RESOL. CCXLIX.

An ex matrimonio clandestino oriatur impedimentum publice honestatis?
Ex quo inferatur hoc impedimentum publice honestatis non contrahabatur ab infidelibus, unde si quis sponsalia in infidelitate cum aliqua contraxisset, eaque obiisset ante matrimonium consummatum, conuersus posset eius sororem in uxorem accipere? Ex p. 9. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 5. alias 52.

§. 1. A d hoc dubium sic responderet Ioan. Praep. dub. 14. n. 12. ait enim: [Petes, an ex matrimonio clandestino oriatur hoc impedimentum, vbi Tridentinum receptum est: Rebelloius 3. p. de oblig. post lib. 4. s. p. 1. n. 102. ponit Congregationis declarationem in hac verba: *Praesupposita declaratione per Constitutionem S.D.N. Py. V. super hoc decreto, censuit Congregatio orihi hoc impedimentum publica honestatis ex sponsalibus per verba de presenti etiam nulliter contrahitis, omessa forma Decreti Concil. Trident. c. 1. huius sessionis.* Respondebat, non videri oriri: & dico, hanc declarationem non viderit ita certam, quam etiam plures alii Collectores non habent. Certè si tale matrimonium, ne quidem vim sponsalium de futuro fortis, non potest ex hoc capite impedimentum oriri. Non oritur etiam iure antiquo ex matrimonio invalido, cum nullo Canone, vel etiam consuetudine, de qua constet, hoc impedimentum oriatur ex matrimonio irrito. Nec etiam oritur iure Trident. quia nullibz in Tridentino extat huiusmodi constitutio.

2. Dices: Pius V. viderit declarasse hoc impedimentum oriri ex matrimonio invalido, ut pater ex Constitutione, Ad Romanum edita anno 1568. que refertur tit. 1. lib. 4. Septimi Decretalium cap. 2. Respondebat negativè: solū enim in genere statuit, & declarat, dispositionem c. 3. citata Concilij Trident. non intel-

ligi